

עפ"ג 32539/01 - מדינת-ישראל, באמצעות רשות המיסים - אגף המכס והמע"מ נגד חליפה סלים

בית המשפט המחוזי בחיפה שבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"ג 20-01-32539 מדינת ישראל נ' חליפה עפ"ג 21 Mai 2020

עפ"ג 20-01-40621 מדינת ישראל נ' חליפה 40621-01-20

בפני כבוד השופטים:

ו. גורי, שופט עמידה [אב"ד]

ע. ורבנר, שופטת

א. אלון, שופטת

המעעררת ב-עפ"ג 20-01-32539

המשיבה ב-עפ"ג 20-01-40621

- נגד -

35239-01-20-עפ"ג המשביב ב-עפ"ג 20-01-35239

המעערר ב-עפ"ג 20-01-40621

מדינת-ישראל באמצעות רשות המיסים - אגף המכס והמע"מ
ע"י ב"כ עוז דאהר נסראללה

חליפה סלים
ע"י ב"כ עוז אברاهים ח'ורי

בתיק עפ"ג 20-01-35239:

הודעת ערעור מיום 14.1.20 על גזר-הדין שניית בבית משפט השלום בחיפה (כב' השופט הבכירה אורית קנטור) ב-
ת"פ 18287-06-12 ות"פ 44582-02-15 מתאריך 3.12.19.

בתיק עפ"ג 20-01-40621:

הודעת ערעור מיום 17.1.20 על גזר-הדין שניית בבית משפט השלום בחיפה (כב' השופט הבכירה אורית קנטור) ב-
ת"פ 44582-02-15 + 18287-06-12 מתאריך 3.12.19.

פסק דין

א. בפנינו ערעור המדינה על גזר-דינו של בית-משפט השלום בחיפה (כב' השופט הבכירה אורית קנטור),
ימים 19/12/19 ב-ת"פ 18287-06-12, לפיו נדון המשיב, יליד שנת 1945, לשישה חודשים לRICTSI
בעבודות שירות, תשעה חדש מסר על-תנאי למשך שלוש שנים, וה坦אי הוא שהמשיב לא יעבור עבריה,
מסוג פשע, בגין לפקודת מס הכנסת [נוסח חדש] התשכ"א-1961, ובנגזוד לחוק מס ערף נוסף,
התשל"ז-1975 (להלן: "החוק").

כמו כן, נדון המשיב לתשלום קנס בסך 100,000 ₪ או חמישה חודשים מסר תמורהו, וזאת ב- 10 תשלוםeos חמישים רצופים ושווים החל בתום 30 יום מן המועד שבו יסימן לרצות את עבודות השירות.

על כל אחת משלוש החברות שבనיהול המשיב, שהורשו אף הן, ושאין פעילות, הוטל תשלום קנס בשיעור של 1 ₪.

ב. המשיב הגיע אף הוא ערעור על גזר-דיןו של בית-משפט קמא (עפ"ג 20-01-40621) ובו עתר כי בית- המשפט יאמץ את המלצה שירות המבחן בתסקיר מיום 4/6/19 וכי תבטול הרשותו ויטל עליו צו של"צ.

ג. הנسبות הדריכות לעניין הן בהתמצית אלה:

בכתב-האישום המתוקן (מס' 4) שהגישה רשות המיסים - אגף המכס והמע"מ ב-ת"פ 12-06-18287 כנגד המשיב, ולרבות נגד **"חברת רנאן"** (הנאשמה מס' 1) שהייתה בניהולו, נטען באישום הראשוני, שבמהלך השנים 2010-2011 ביצעה החברה הנ"ל באמצעות המשיב, עסקאות וסיפקה דלקים ללקוחותיה, אך נמנעה מהגash דו"חות תקופתיים לרשות המס המשקפים את פעילותה העסקית הנכונה.

סך מס העסקאות שנמנעה חברת רנאן, באמצעות הנהלה - המשיב משלם לרשות המס מגע לכדי 1,024,578 ₪ (קרן מס).

באישור זה, ייחסה המדינה לחברת רנאן ולמשיב **ארבע** עבירות של מסירת ידיעה כזבת או דו"ח הכליל ידיעה כאמור, לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק.

ד. באישום השני נטען, שחברת רנאן כיזרנית דלק, חיבת תשלום מס בלו על המוצרים שהוא רוכשת מספקיה, ונדרש לפי חוק הבלו על דלק, התשי"ח - 1958.

בשנת 2011 קיזה חברת רנאן, באמצעות הנהלה - המשיב, סכומי מס (השווה לאחוזו המע"מ) מסcum הבלו כתשומה, והפחיתה סכומים אלה ממשקאות שהוא חיבת לרשות המס.

כמו- כן, בחודש יוני 2010 הגישה החברה, באמצעות המשיב, שני דו"חות תקופתיים בגין אותם חמוץ, ודרשה בחודש זה מס תשומות נוספות, בהיעדר מסמכים בסכום של 1,099,308 ₪.

סך כל התשומות שכלה חברת רנאן, באמצעות המשיב, שלא כדין, בדו"חות המס התקופתיים מגע לכדי 10,638,244 ₪ (קרן מס).

במעשה אלה הגישה חברת רנאן באמצעות המשיב, 13 דואות לא נוכנים למנהל מע"מ.

באישור השני, ייחסה המדינה לחברת רנאן ולמשיב 13 עבירות של מסירת ידיעה לא נcona או לא מדוקנת ללא הסבר סביר או מסירת דוא"ח או מסמך אחר, הכללים ידיעה כאמור לפי סעיף 117(א)(3) לחוק.

באישור השלישי נטען, כי ביקורת חשבונות שנערכה לחברת רנאן, העלתה, כי בחודשים ינואר + פברואר 2012 ביצעה חברת רנאן באמצעות המשיב, עסקאות שונות, הוצאה בגין חשבונות מס, אך לא דיווחה לרשות המס על העסקאות שביצעה בחודשים אלה, ולא שילמה את המס בגין עסקאותיה כנדרש על-פי חוק, כסוך העסקאות שחברת רנאן באמצעות המשיב מנעה מתשלומו לרשות המס מגיע לכדי 2,127,927 ₪.

באישור השלישי מייחסת המדינה לחברת ומשיב שתי עבירות, לפי סעיף 117(א)(6) של החוק; אי-הגשה במועד של דוא"ח שיש להגישו על-פי החוק או התקנות, לרבות דוא"ח שחובה הייתה להגישו לפי דרישת המנהל.

המשיב והחברה הודיעו בעובדות כתבי-האישום המקורי בכל הנוגע לאיושם הראשון והשלישי והודיעו, כי הם מטפלים בהסרת המחדלים ביחס לאיושמים אלה, אך כפרו באישום השני ולפיכך נשמעו בכל הנוגע לאיושם זה, ראיות התביעה. במהלך התקופה, תוקן כתבי-האישום מספר פעמיים.

ז. ראיות התביעה נשמעו בישיבות בית-המשפט קמא שהתקיימו ב- 17/3/14, 17/11/14, 18/11/14 ו- 19/11/14.

בישיבת 19/2/19 הודיעו הצדדים, כי עלה בידיים להגיע לידי הסדר טיעון ואזיו הוגש כתבי-האישום המתוקן נשוא הדין, המשיב והחברה חזרו בהם מן הקפירה והורשו בעבירות שייחסו להם בשלושת האישומים נשוא כתבי-האישום המתוקן (מס' 4).

ח. כאן המקום להוסיף, שכגד המשיב, חברת רנאן, ושתי חברות נוספות שבניהול המשיב, הוגש כתבי אישום בבית משפט השלום בחיפה ביום 15/2/19, על-ידי מדור התביעות של מס הכנסה ב-ת"פ 44582-02-15.

בכתב אישום זה ארבעה אישומים כשבשלושה מהם מייחסות למשיב עבירות של אי-הגשת דוא"ח במועד, לפי סעיף 216(4), וסעיף 224 לפקודת מס הכנסה, שבוצעו בשנים 2013-2012. באישום מס' 4 ייחסה למשיב עבריה לפי סעיף 216(1) של פקודת מס הכנסה: אי-קיום דרישת הכלולה בהודעה שניתנה על-פי הפקודה (דהיינו, אי-הגשת הצהרת הון ליום 13/12/31).

תיק זה הenthal בפני כב' השופט ש. בנג'ו, ובמהלך ניהולו **בוטל** האישום הרביעי.

בישיבת בית-משפט קמא מיום 19/2/21, שבה הוגש הסדר הטיעון והמשיב + חברת רנאן הורשו לפוי הודהם בכתב-האישום המתוקן (מס' 4) צורף להרשעה זו, בהסכמה, גם ת"פ 44582-02-19 (העבירות לפי פקודת מס הכנסת) שגם בעובdotיו הודה המשיב והחברות שהיו בניהולו, והורשו בהתאם.

ט. לביקשת המשיב, הזמן תסוקיר של שירות המבחן. מן התסוקיר מיום 19/6/4 עולה שלמשיב (היום כבן 75) אין הרשות קודמות.

המשיב מסר לשירות המבחן, כי השכיר 8 תחנות דלק שפועלו לטיוגין, היקף העבודה היה גדול, אך הרוחים מועטים, ולשם כך התיעץ המשיב, לדבריו, עם משרד רואי חשבון וקיבל ייעוץ שאין עליו לשלם מע"מ עבור הוצאות מס, ופעל לפי המלצותיו ולכך לטענתו, נוצרו הפערים בדוחותים כמפורט בכתב-האישום.

בפני שירות המבחן הביע המשיב צער וחרטה על ביצוע המיחס לו וטען, כי ביצע את העבירות בתום לב, ללא כוונה פלילתית והוסיף, שמהזה כSSH שנים העסקים אינם בבעלותו ומماז לא הסתבר בעבירות נוספות. המשיב רואה עצמו כאדם שומר חוק והוא חשש לשמו הטוב במקום מגוריו, ומעוניין לסיים את ההליך ללא הרשעה. שירות המבחן התרשם, כי המשיב ביצע את העבירות על רקע בחירתו שלא להעמיק את בדיקתו בעצה שקיבל מרואה החשבון מטעמי נוחות וכדי להגדיל את רוחו.

עוד התרשם שירות המבחן, שאין מדובר באדם בעל דפוסי חסיבה והנהלות עוברת חוק, וכן אין מקום ליתן לגביו צו מבanon, אך מומלץ כי ינתן לגביו צו של"צ, בהיקף של 150 שעות.

בנוסף, וכי לחזק את חלקו המתפקידים של המשיב, המליך שירות המבחן על ביטול הרשותו בדיין, הגם שהרשעה לא תגרום לפגיעה קונקרטית בחיו, ואולם מתוך התהשבות בהעדר עבר פלילי לחובתו, הכרתו בכך שפועל באופן שגוי, ומשום שהרשעה תפגע בהערכתו העצמית.

עמדת המדינה בפני בית-משפט קמא הייתה, שאין מתקיימים התנאים המctrבים להימנע מהרשעה. כמו-כן הדגישה ב"כ המדינה, שעבריין המס גוזל מן הקופה הציבורית, פוגע במשק ובכלכלה, ופוגע באינטרס הציבורי-חברתי של נשיאה שוונית בנטל המס.

כמובן הדגישה את הסכם הלא מבוטל (הכולל) בסך 13,808,746 ₪, כמות העבירות, תקופת הביצוע, וסוג העבירות.

ב"כ המדינה הפנהה למדיניות הענישה וביקשה לקבוע מתחם ענישה שנע בין 40-20 חודשי מאסר בפועל לרבות ענישה נלוوية, והוסיפה, שהמשיב נטל אחריות באופן חלקי והמחדלים הוסרו בגין איושם הראשון והשלישי בתיק העיקרי (3,152,502LN), ואילו הסכום המשמעותי (10,638,244LN) נשוא האישום השני, לא שולם.

אמנם העבירות בוצעו בשנים 2011-2010, ואולם כתב-האישום בתיק המע"מ הוגש עוד בשנת 2012 ומאז התקיך התנהל כשלעצמה ב"כ המדינה היו דוחות רבות מצד המשיב, ולכן הזמן אינו בעל משקל רב לזכותו של המשיב, ומכל מקום, בעבירות כלכליות אין מקום להתחשבות הרבה בנסיבות האישיות של הנאשם, ויש ליתן עדיפות לשיקולי ההרתקעה וגמול.

בתיק המע"מ עטרה ב"כ המדינה לגזור על המשיב עונש ברף העליון של מתחם הענישה ההולם.

באשר לתיק שצורף, דהינו בעניין העבירות לפי פקודת מס הכנסה, ציינה ב"כ המדינה, שאין למשיב הרשות קודמות, המחייבים של הנאשם מס' 1 ומס' 2 בתיק שצורף - סולקו, ואלו המחייבים של הנאשם מס' 3 חברת רנאן (שזכה להאשמה במס' 1 בתיק המע"מ) טרם הוסרו.

ב"כ המדינה ציינה, כי בתיק עבירות מס הכנסה מדובר במחוזרים כספיים שנאמדים ב- 606 מיליון LN, וביקשה לקבוע מתחם ענישה שבין 6 חודשי מאסר ל- 12 חודשי מאסר, וכי עונש המאסר בפועל יוטל על המשיב במקרה לענישה בתיק המע"מ, בנוסף קנס ומאסר מוותנה.

הסגנור הגיש לעיון בית-משפט קמא את חוות-הදעת המקצועית שעלה ביסס המשיב את טענת הסתמכות שלו (ת/29) לרבות, חוות דעת פסיכיאטרית ומכתב רואי-החשבון והדגיש שרוב המחייבים הוסרו.

הסגנור ביקש לכבד את המלצת שירות המבחן וציין, כי המשיב עשה שירות צבאי מלא, הואבעל משפחה, נטול עבר פלילי, אדם מן היישוב שעבד בבנק, ואף שימש מנהל סניף בנק ואת כספי חסכנותיו השקיע ב- 8 תחנות דלק שפרנסו 40-30 אלף. משחלה החקירה נשלט המשיב מכיספי הפנייה שלו, מן הק רקענות שירש משפחתו ו מביתו הפרט, ואין לו כו� פרוטה בכס, כך לטענת הסגנור.

אכן נשמעו הוכחות התביעה, אך לא היה זה הליך סריך, שהרי התביעה השתכנע שיש לתיקן את כתב-האישום וחלק מן העבירות הפכו לטכניות, כך שהתיקון היה מהותי, ואני בגדיר בזבוז זמן. דבר זה, לטענת הסגנור, משמש שיקול מכירע בבקשת המשיב לביטול כתב-האישום. עוד ציון, שהמשיב אף החל טיפול פסיכולוגי מחמת הבושא החברתי שחווה, אך מחתמת חסרון כס, לא יכול היה להמשיך בטיפול.

הסגנור פירט בפני בית-משפט קמא שורה של נימוקים שיש בהם כדי להצדיק את ביטול כתב-האישום, ובכלל זה, העובדה שהמשיב הסיר כמעט את כל המחדלים, תוך ריקון החברות מנכסיה וירידה לנכסיו האישיים, וכן הפני הסגנור להמלצתו של שירות המבחן.

בנוספ' העלה הסגנור בפני בית-משפט קמא את טענת ההסתמכות ולפיו המשיב התיעץ וסמן על עצה מڪוציאית שקובל.

הסגנור עתר כאמור, לביטול הרשותה והטלת צו של"צ כהמלצת שירות המבחן וחלופין, הטלת מאסר לריצוי בעבודת שירות לתקופה שלא עולה על שלושה חודשים וביום עבודה מקוצר בן 6 שעות בלבד.

המשיב עצמו פנה לבית משפט קמא, הביע צعروו, ציין, שהמשפחות של העובדים שהיו לו נפגעו עקב מצבו והוא שילם בדיומי העצמי והוסף, כי הוא סבור ששילם את חובו לחברה.

יב. בית-משפט קמא ציין בגזר-דיןו שרמת הפגיעה בערכיהם החברתיים המוגנים, עקב העבירות בהן הורשע המשיב, היא ברמת פגעה ביןונית-גבואה, בשים לב לסקום נשוא כתב-האישום בעניין המע"מ; לעומת מ- 13 מיליון ל"ן, כshedover במספר עבירות ועל פני תקופת ביצוע ממפורט בכתב האישום.

בכל הנוגע לכתב האישום המצורף, בגין עבירות מס הכנסה, הצביע בית-משפט קמא על הנטענות של שלוש החברות שהסתמכו בשנות המס הרלבנטיות במאות מיליון שקלים.

באשר לפסקה הנוגגת, הפנה בית-משפט קמא לחומרה היתרה בה מתיחסת ההחלטה לעבירות בגין דיני מיסים, כשייש לראות בעבריני מס כדי שגורלם את כספי הציבור, יוצרים דמרליציה בקרב ציבור ממשמי המיסים, ומסבים נזק רב למדינה, ואון להבדיל בין מי שגונב את כספי הפרט לבין מי שגורל כספי הציבור, ולכן יש להחמיר בעונשם של מושפעים בעבירות מס שלא הסירו את כל המחדלים, הוואיל ובהסרת המחדל, יש משום ביטוי לחרטה כנה ואמיתית .

עוד הצביע בית-משפט קמא על-כך, שבהתאם לפסקה, אין במצוקה כלכלית של נאים ובנסיבות האישיות כדי להצדיק את ביצוע העבירות. האינטנס הציבור להחמיר בענישה גובר על האינטנס האישי, אפילו מדובר בהרשותה ראשונה.

עוד הפנה בית-משפט קמא לכך, שבהתאם לפסקה, יש לגוזר בגין עבירות אלה מאסר לריצוי בפועל כדי להביע את סlidתה של החברה מהתנהגותם העברינית של מעליימי המס וכדי להטיב עלייהם אותן אות

קלון, שלצד הכנס יש להטיל גם עונש מאסר בפועל.

ב uninנו, העמיד בית-משפט כמו את מתחם הענישה ההולם על פרק זמן שבין 9 חודשים ועד 24 חודשים מאסר בפועל.

יחד עם זאת, התחשב בית-משפט כמו בכך שהמשיב הודה בהזדמנות הראשונה בעבירות שלפי פקודת מס הכנסה, והסיר במלואם את המחדלים בגין עבירות אלה. בתיק המע"מ הודה המשיב בעבירות נשוא האישום הראשוני והשלישי, אך כפר בעבודות האישום השני, ולאחר שעמיד עד התביעה מס' 3, תוקן כתוב-האישום באופן משמעוני לכולו וUBEIROT הפשע נשוא האישום השני, הומרו לעבירות עוון; המחדלים הוסרו חלקיים בלבד משילם המשיב סכום העולה על 3 מיליון ל"י, בגין האישום הראשוני והשלישי, אך עקה, בגין האישום השני לא שולם דבר.

בית-משפט כמו הוסיף גם את עובדת היות המשיב כבן 74 (כiom בן 75), ללא עבר פלילי, שעבד כמנהל סניף בנק, אזרח נורמטי, בעל משפחה, שמצו בראותו כiom אין תקין.

כמו כן נתן בית-משפט כמו דעתו לכך שהמשיב פעל בהתאם לעצמות של אנשי מקצוע: han רואה חשבון והן עורך-דין שהוא יועץ מס, עובדה שעלתה מתוך הוחחות שנשמעו.

בית-משפט כמו דחה את בקשה הסגנון לבטל הרשעה והוסיף, שגם אין אפשרות לאמץ את המלצת שירות המבחן להטלת של"צ בהיקף של 150 שעות וזאת נוכח חומרת העבירות, תדרותן וריבוין. יחד עם זאת, נוכח המפורט בתסקיר שירות המבחן וההתשובות שמדובר באדם נתול דפוסי חשיבה עבריין, ציין בית-משפט כמו, שיש מקום לחזור ממתחם הענישה ההולם, הוואיל ומן התסקיר ומטייעוני הסגנון, עולה שהמשיב השתקם.

על-יסוד כל המפורט לעיל, הטיל בית-משפט כמו על המשיב את העונשים שפירטו בפתח דברינו.

יג. han המשיב והן המדינה מיאנו להשלים עם גזר-דינו של בית-משפט כמו.

בעפ"ג 40621-01-20, הונח בפניו ערעורו של המשיב הטוען שיש לאמץ את המלצות שירות המבחן, לבטל את הרשותו ולהטיל עליו צו של"צ, בגין שמהקירה נשוא הדין הוא "יחודי ותקדימי בהיסטורייה המשפטית והפסיקתית במובן זה, שנדונה בו שאלת חוקיות ההכרה בניכוי מס הבלן כהוצאה על עסקאות בדליך".

עוד הדגש הסגנון, שאין כל הצדקה לטענת המדינה בסעיף 23 לנימוקי ערעורה כאילו מדובר בעבירות שהיסוד עמוד 7

הנפשי שלهن הינו מטרה להתחמק ממס. לטעמו של הסגנור לא הייתה המדינה רשאית להעלות טענה זו, שכן מדובר בעבירות טכניות לחלוין כשהPsi בhn אינו מעבר לקלות דעת.

עוד הוסיף הסגנור, שהמערער הודה כבר בשלב הראשון בכל העבירות, לפי פקודת מס הכנסה, באישומים הראשוני והשלישי שבתיק המע"מ, וכן בביצוע המעשים נשוא האישום השני, אך כפר בכך שביצע זאת כדי להתחמק או להשתטט מתשלום מס, והעליה טענת הגנה של הסתמכות על חוות דעת מומחה, כך שההילך המשפטי, התנהל חלקית רק בעניין האישום השני (ኒכי מס הבלו), אך לאחר שהעידה המדינה את העד שעל חוות דעתו (ת/29) הסתר המשיב, חל שינוי מהותי בכתב-האישום וכן הודה המשיב באישום השני המתוקן, וכך שאות אורך התנהלותו של ההליך, אין לזקוף לחובת המשיב.

הסגנור חוזר ומדגיש, שהסתמכותו של המשיב על חוות דעתו של איש מקצוע, יש השלה על הקלה עונשו של הנאשם, ועל כך יש להוסיף את הסרת המחדלים (זולת האישום השני בתיק המע"מ), שההדרך לגבות סכומים אלה מן המשיב היא באמצעות הגבייה העומדים לרשות המדינה ולא על דרך עונשה חמורה.

עוד הפנה הסגנור לכך, שאין למשיב הרשות קודמות, וכן הפנה להמלצות השירות המבחן בתסקירותו, גלו של המשיב, מצב בריאותו ומצבו הכלכלי הקשה, כחוותוטו להוצאה לפועל מסתכניםים - 1.4 מיליון נט.

יד. המדינה הגישה בפנינו את ערעורה בעפ"ג 32539-01-20 ולעומתה יש להחמיר בענישה שהוטלה על המשיב.

המדינה טענה, כי בית-משפט קמא קבע מתוך עונישה נמוך מדי כמתthem עונישה הולם, ותוך הטעלותמן הקלות הבלתי נסבלת של ביצוע עבירות מסווג זה, המאפשרת למבצעים לגרוף לכיסם רוחחים אדים, ומה גם, שקיים קושי להתחקות אחר עבירות אלה, וחובת בית- המשפט הייתה להעדי' את שיקולי ההרעתה על-פני נסיבותו האישיות של המשיב. היה על בית-משפט קמא להעביר בפסקתו מסר חד משמעי שישקף נכונה את מידת החומרה המיוחסת לעבירות אלה.

המדינה הצבעה בטעינה על התקנון שקדם לביצוע העבירות, לחלקו הבלודי של המשיב בהיותו המנהל הפעיל היחיד של חברות אלה, הנזק שנגרם לקופת המדינה כתוצאה מעשי של המשיב, והסיבה המרכזית שהנעה את המשיב לביצוע העבירות, דהיינו, התועלת האישית הכספייה שהפיק כתוצאה מכך.

לטעמה של המדינה, היה על בית-משפט קמא להטיל על המשיב עונש מאסר בפועל ברף העlion של מתthem הענישה.

בנוסף צינה המדינה, שלא הובאו ראיות לפגעה יוצאת דופן במשיב או משפטו, עקב ריצוי עונש המאסר, ובעיריות כלכליות אין מקום להתחשב בנסיבות אישיות.

עוד צינה המדינה, שהמשיב נטל אחריות חלקית בלבד. המשיב אמן הסיר מחדל בסך 3,152,502 ₪, בגין האישום הראשון והשלישי, אך הסכום המשמעותי של 10,638,244 ₪ בגין האישום השני - לא שולם.

באשר לחולף הזמן, צינה המדינה, שאין לזקוף את חולוף הזמן לחובת המדינה, הויל ודוקא למשיב היה חלק משמעותי בדוחית הדינומים.

בנוסף נטען, שחרף האמור בתסaurus שירות המבחן, לא היה מקום לסתות ממתחם הענישה ההולם. לא הובאו ראיות שהמשיב "**השתקם**", ולא היה מקום לסתות ממתחם הענישה משיקולי שיקום, ומה גם, שלטענת המדינה, לא נבחנה התמונה המלאה על-ידי שירות המבחן, הויל ו- 13 העבירות נשוא האישום השני לא הזכרו בתסaurus, ומעין בו אף עלה, שהמשיב אינו נוטל אחריות מלאה.

עוד הדגישה המדינה בערעורה, שתסaurus שירות המבחן הוא המלצה ואין בית-המשפט מחויב לאמץ את המלצותיו. לטעמה של המדינה, במקרה זה, בית-משפט קמא לא ערך איזון בין סיכוי השיקום לבין עקרון ההלימה שהוא העיקרון המנחה בחוק העונשין.

כמו כן טוענת המדינה, שבשים לב לסכום הכלול של המחדל בשלושת האישומים: 13,808,746 ₪, רשיי היה בית-המשפט להשיט קנס העולה פי ארבעה על שיעור המחדל או את הקנס המירבי שבחייב לפיה הגadol ביניהם, ומכאן שסכום הקנס שהטיל בית-משפט קמא: 100,000 ₪ איננו מידתי, ולמצער היה על בית-משפט קמא לאזן את עונש המאסר המלא עד מאד שהוטל על המשיב, עם קנס הולם בסכום גבוה.

בישיבת בית המשפט שהתקיימה בפנינו, ביום 20/2/2027, חזרה ב"כ המדינה על הטענות שבערעור בדבר קולות העונש שהוטל על המשיב, ועמדה על הצורך להחמיר בעונשו של המשיב והוסיפה, כי ממתחם הענישה שביקשה המדינה הוא בין 20 עד 40 חדשים מאסר בפועל, וכן קנס שנע בין 000,700 ₪ עד 1,500,000 ₪, לצד מאסר מותנה ואילו המתחם שקבע בית משפט קמא חוטא, לטענה, למטרת של מדיניות הענישה שנקבעה בפסקה לעבירות מסווג זה, ומה גם, שבית משפט קמא, אף חריג כלפי מטה מן המתחם הנמוך שהציב מלכתחילה, מבלי שקיימות נסיבות חריגות המצדיקות. עוד הדגישה ב"כ המדינה, שאין בתסaurus התייחסות לאישום השני אשר שווי המחדל בו מסתכם בכ- 10,000,000 ₪.

הسنגור חזר בפנינו על הטענות שהעלתה בערעור שהגיש מטעמו של המשיב, וחזר ציין, שהאישום השני

שבו הורשע המשיב, הוא מקרה **תקדימי**. די בכך, לטענת הסגנור, כדי לא למצות את הדין עם המשיב.

לטעמו של הסגנור, עסוקין בנסיבות ביצוע שלא היו מעולם בכל תיק אחר בבתי המשפט בארץ והדבר ח'יב להילך בחשבון לעניין הענישה. על כן יש להוסיף את חלוף הזמן (כעשר שנים), העובדה שהמשיב הודה הן בעבורות אשר בכתב-האישום בעניין מס הכנסה, והן בכתב-האישום המתוקן (מס' 4) בעבירות המעו"מ. המחדלים בעניין מס הכנסה הוסרו כולם, וכן גם המחדלים באישום הראשון והשלישי שבתיק המעו"מ.

אכן, אך אישר הסגנור, המחדל באישום השני מסתכם ב- 10 מיליון ₪, אך בעניין זה צוין, כי המשיב הסת默 על יוזץ שקיבל מרואה חשבון, ולצורך זה הוגשה בפני בית-משפט כמו חווות דעת המומחה (ת/29), ויש בכך כדי להביא להקללה בענישה.

בנוסף, הפנה הסגנור, למסמכים בעניין המזקקה הנפשית ממנה סובל המשיב והמצב הדיכאוני הקשה בו הוא נתון. כמו-כן, הגיע הסגנור מסמך של הפסיכיאטר ד"ר קראקרה לגבי אחד מבניו של המשיב, ורשומה צבאית בעניין שחרור הבן מן השירות הצבאי, ועוד הוסיף, ששווי חובותיו של המשיב בהוצאה לפועל מסתכם ב- 1.5 מיליון ₪.

בנוסף הגיע הסגנור לעיונו פסיקה התומכת בטענתו ומצדיקה את ביטול הרשותו של המשיב.

7. לאחר שנטנו דעתנו לכתב האישום המתוקן (מס' 4) בתיק המעו"מ, לכתב האישום בתיק מס הכנסה, למסמכים בעניין המזקקה הנפשית ממנה סובל המשיב והמצב הדיכאוני הקשה בו הוא נתון, הגיע הסגנור מסמך של הפסיכיאטר ד"ר קראקרה לגבי אחד מבניו של המשיב, ורשומה צבאית בעניין שחרור הבן מן השירות הצבאי, ועוד הוסיף, ששווי חובותיו של המשיב בהוצאה לפועל מסתכם ב- 1.5 מיליון ₪.

8. נקדים ונדריש, שعبירות המס שבייע המשיב חמורות הן עד מאד, והגם שסנגנרו המלמד של המשיב עשה כמיטב יכולתו לשכנענו בנסיבות ותקדיםיותו של האישום השני, בו הורשע המשיב (על בסיס הודהתו!), והעובדת שהמשיב טعن, כי פעל בהסת默 על חוות דעת מקצועית (ת/29), הרי אין בכלל אלה כדי לעמעם את העובדה שבתיק מס הכנסה ביע המשיב במסגרת שלושה אישומים, חמיש עבירות של אי-הגשת דוחות במועד, בשנים 2012-2013, כשההכנות של שלוש החברות הסתמכו במאות אלפיוני ₪, ובתיק המעו"מ ביע המשיב באישום הראשון ארבע עבירות של מסירת ידיעה כזבת או דוח ח' הכללי ידיעה כאמור, לפי סעיף 117(ב)(1) של החוק, כשקרן המס היא כמיליון ₪; באישום שני ביע המשיב 13 עבירות של מסירת ידיעה לא נcona או לא מדוקת, ללא הסבר סביר, לפי סעיף 117(א)(3) של החוק, כשקרן המס היא 10,638,244 ₪, ולגבי סכום זה **לא** הוסר המחדל כלל; ובאישור השלישי, ביע המשיב שתי עבירות של אי-הגשת דוח במועד לפי סעיף 117(א)(6) של החוק, כשקרן המס היא: 2,127,924 ₪.

העבירות בוצעו בשנים 2010- תחילת 2012. סה"כ קאן המס בשלושת אישומים אלה בביתק המע"מ: כ- 13 מיליון ₪.

יט. באשר לטענת ההסתמכות על "יעוז מקטועי" שהעללה המשיב, ראוי ליתן את הדעת לאמור בעמ' 2 סיפה של תסוקיר שירות המבחן:

"באשר לעבירות שביצע התרשםנו כי בוצעו על רקע בחירתו שלא להעמיק את בדיקתו ולהסתפק בעצה שקיבל מרואה החשבון וזאת מטעמי נוחות ועל מנת להגדיל את רוחו" (ההדגשה שלנו).

כ. פסיקת בית-המשפט העליון מתייחסת בחומרה לעבריini מס אשר למעשה גזילים את כספי הציבור, גורמים בכך נזק לכלכלה המדינה ומפרים את העיקרון של שוויון בנטול המס, ואת אמון הציבור במערכת גביהת המס ושלטונו החוק.

ככל, עמדת הפסיקה היא, شأنו במצוקה כלכלית של נאשמים ובנסיבות אישיות כדי להצדיק את ביצוע העבירות.

איןטרס הציבור להחמיר בענישה גובר על האינטראס האיש, זאת גם אם מדובר למי שאינו לחובתו הרשות קודמות. על מנת שלא יצא חוטא נשכר, יש מקום להטיל בעבירות אלה הן עונש מאסר בפועל והן קנס.

עיננו: רע"פ 997/13 אודיז נ' מדינת ישראל (20/2/13), וכן רע"פ 624/80 חברת ויס ארנסט בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד לה(2), 211, וכמו- כן רע"פ 3137/04 שלום חג'ג' נ' מדינת ישראל, (18/4/04), שאוזכרו בגזר הדין של בית-משפט קמא.

כא. נוכחות חומרת עבירות אלה, אין הצדקה כלשהי לבקשתו של המשיב כי תבוטל הרשותו וויטל עליו צו של"צ.

הנימוקים שהעללה הסגנור המלמד בערעורו על גזר-הדין של בית-משפט קמא, ובכלל זה: היוות האישום השני שבתיק המע"מ מקרה תקידי, טענת ההסתמכות על "יעוז מקטועי", הסרת חלק מן המחדלים, העדר הרשותות קודמות, תסוקיר שירות המבחן והמלצותיו, גלו של המשיב ומצב בריאותו, מצב כלכלי קשה וחובות, אין בהם כלל ועיקר כדי להצדיק ביטול הרשותה, ובדין דחה בית-משפט קמא את בקשתו זו של הסגנור.

באשר להמלצות שבתקיר שירות-המבחן: פסיקה ידועה מימים ימימה קובעת כי:

"**שיקוליו של שירות המבחן למבוגרים** אינם חופפים בהכרח את שיקוליו של בית- המשפט, וזאת בין היתר, לאחר שהוא אינו מופקד על הראיה הכלכלת, הבוחנת גם את אלמנט החרטעה הכללי וננתונים כו"ב. לכן, אין לבוא בטרונה אל שירות המבחן, אם הוא נותן דעתו בעiker לאינטראס האישי של הנאשם... השירות רואה את עיקר מעיניו במידעיו של היבט מוגדר של הנאשם, הננספים לקראת החקירה השיפוטית, ובית המשפט הוא שיוצר את האיזון הנאות בין הננתונים השונים ומופקד על ראייתו של השלם להבדיל מן הקטע או המקוטע...". (ע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' סgal, פד, לה(4), 313 בעמ' 318).

לענין הבקשה לביטול הרשותה נקבע גם כן בפסקת בהמ"ש העליון, מלפני למעלה מ-20 שנה כי:

"**הימנעות מהרשות אפשרה בהחלטר שני גורמים:** ראשית, על הרשותה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרא המסתויים על הרשותה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונשה האחרים המפורטים לעיל". (ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, בעמ' 342).

אף לא אחד מן התנאים מתקיים במקרה שבפנינו. אין אף שמצ ראייה לכך שיש בהרשותה כדי לפגוע, לא כל שכן לפגוע פגעה חמורה, בשיקומו של הנאשם. ניתן לקבל את טענת המשיב שהוא בעצם הרשותו משומם פגעה בדיםיו העצמי והחברתי, נכון העובדה שאין לחובתו הרשותות קודמות כלשהן, ובמשך כל חייו יהיה אורח חיים נורמטיבי, שירות שירות צבאי מלא, ומילא תפקיד מכובד בבנק. ואולם, אין בכלל אלה כדי לשמש בסיס לטענה בדבר "**פגיעה חמורה בשיקום הנאשם**".

התנאי השני, דהיינו, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרא המסתויים על הרשותה, אין מתקיים אף הוא, שהרי מדובר במצב של עבירות, הן לפי חוק מע"מ והן לפי פקודת מס הכנסת, שבתיק המע"מ בלבד, מדובר במחדרים המגיעים לכדי כ- 13 מיליון ₪.

לא לモתור להוסיף, שלבסוף הימנעות מהרשותה, חייבים להתקיים שני התנאים **במצטבר** במקרה שבפנינו אף לא מתקיים אחד מהם, ולכן יש לדחות את ערעורו של הנאשם בעפ"ג 40621-01-20, וכך אנו מחייבים.

ככ. באשר לערעור המדינה, נקיים ונצין, שככל ונוכח חומרת העבירות שביצע הנאשם, הן בתיק מס הכנסה והן בתיק המע"מ, בשים לב לקרן המס שבתיק המע"מ בסך כולל של כ- 13 מיליון ₪, וההלכה הפסוקה אשר מחמירה עד מאוד בסוג זה של עבירות, ראוי היה לדון את הנאשם לריצוי עונש מאסר בפועל מאחריו סORG ובריח.

בית-משפט קמא הילך כברת דרך גדולה עד מאד לקרה המשיב משנמנע מלהזoor על המשיב עונש מאז/[32]סר לRICTוי בפועל, תוך חריגה של ממש כלפי מטה ממתחם הענישה ההולם, /ו זאת משהתחשב בכך שבUberות על פקודת מס הכנסה, והוא המשיב והחברות שבניהולו הזדמנות הראשונה והמחדים בתיק זה הוסרו במלואם, וכן משהתחשב בכך שהמשיב וחברת רナン הודה בשלב מוקדם בעבירות נשוא האישום הראשון והשלישי של כתוב-האישום בעבירות המע"מ, והכפירה התמקדה בעבודות האישום השני. נכון כפירה זו, התנהל תיק המע"מ על-פני תקופה ארוכה עד מאד, אך בית-משפט קמא צין, שאין הוא זוקף את התמשות ההליכים לחובת המשיב, הויל ודוקא נכון ניהול ההליכים, תוך כתוב-האישום שבתיק זה באופן ממשוני לקלוא וUBEIROת הפשע באישום השני, הומרו לעבירות עוון.

עוד הביא בית-משפט קמא בחשבון שהמשיב הסיר את המחדל נשוא האישום הראשון ואת המחדל נשוא האישום השלישי, בסך כולל העולה על 3 מיליון ₪, אם כי, בגין המחדל נשוא האישום השני, המסתכם ב- 10 מיליון ₪, לא שולם עד היום דבר.

סבירים אנו, כי למורת הודאותו של המשיב, והסרת המחדלים בחלוקת, היה מקום, בשים לב לגישה המחייבת של הפטיקה, להטיל על המשיב עונש מסר לRICTוי בפועל לאחרי סורג ובריח, תוך התחשבות לקלוא באשר לארוך תקופת המאסר, בהודאותו, בהסרה החלקית של המחדלים, והאמור בתסקير שירות המבחן.

ואולם, חrif כל האמור לעיל, ולאחר שבדקנו בדבר, הגיעו לכל מסקנה שלא להתערב בגזר-הדין של בית-משפט קמא בכל הנוגע לששת חודשי המאסר לRICTוי בעבודות שירות שהוטלו על המשיב, וזאת בהתחשב בגלוי של המשיב, שהוא היום כבן 75, מצבו הבריאותי של המשיב שאינו תקין, האמור במסמכים הרפואיים שהוגשו לעייננו, העדר כל הרשעות קודומות, והעובדת שהמשיב ניהל אורח חיים נורמטיבי, תרם למדינה בשירותו הצבאי, ובמהמשך מילא תפקיד מכובד בבנק, וכן תוך התחשבות נוספת בכך שעבירות המע"מ נשוא הדיון, בוצעו בשנים 2010- תחילת 2012 וכיום מצויים אנו כבר בשנת 2020.

(לא לモטור להוסיף, שהממונה על עבודות שירות אף התחשב במשיב, בשים לב לאמור בגזר-דין של בית-משפט קמא מיום 19/12/3, וקבע בהודעתו מיום 19/12/19 11 שעות העבודה של המשיב במסגרת עבודות השירות תועמדנה על 6.5 שעות עבודה ביום).

בנוסף, מבאים אנו גם בحسبן את מצבו הכלכלי של המשיב אשר התדרדר וב-כוחו צין, כי חובותיו בלשכת ההוצאה מסטטומים כiom בערך ב- 1.4 מיליון ₪. על כל אלה, יש גם להוסיף את האמור בתסקיר שירות המבחן, ולפיכך כאמור נמנעים אנו מלהתערב בכך שבית-משפט קמא הסתפק בהטלת עונש מסר של 6 חודשים לRICTוי עבודות שירות.

_cd. חrif העובدة שהחלנו שלא להתערב בכך שבית משפט קמא הסתפק בהטלת עונש מסר לRICTוי

בעבודות שירות, שוכנונו, שהחליטו של בית-משפט קמא להטיל על המшиб קנס בשווי של 100,000 ₪ בלבד, חרוגת ליקולא במידה אשר מחייבת את התערבותה של ערצת העורו.

חרף טענותיו של הסגנור על-כך שבכל הנוגע לאיישום השני, מדובר במקרה ייחודי ותקני, וכן שהמשיב הסתמך על ייעוץ של יועץ מס (חוות הדעת ת/29), הרוי ניצבת בפנינו העובדה שהמשיב הורשע בעבודות האישום השני (לאחר תיקון כתוב-האיישום), על-פי הודהתו, והגם ש-13 העבירות בהן הורשע המשיב במסגרת האישום השני, הן עבירות מסווג עוון ולא פשע, לא ניתן להטעם מן העובדה שקיים המשס בה עסקין באישום השני, מגעה לכך 10,638,244 ₪, ועל חשבון מחדר זה, לא שולם דבר עד היום.

בנסיבות העניין, הטלת עונש מסווג קנס רואיה ונכונה דווקא בעבירות מסווג זה, כשמטרתו של מבצע העבירה היא להפיק תועלת כספית - כלכלית, על חשבון קופת הציבור, ותוך גרים נזק לkopfat czibor.

הकנס בסכום של 100,000 ₪ רחוק עד מאד מלשמש אמצעי מרתייע, במיוחד מקום בו בבית- המשפט נתה חсад למшиб והסתפק בהטלת עונש מסר לריצו בעבודות שירות.

בהבiamo בחשבו את גילו של המשיב, מצב בריאותו, כל האמור במסמכים הרפואיים שהוגשו לעוננו, האמור בתסجيل שירותי המבחן, ומצבו הכלכלי הבועתי של המשיב ביום, אנו נמנעים מהעלאה משמעותית של סכום הקנס ומסתפקים בכך שהקנס יעמוד על סכום של 300,000 ₪ (חלף סכום הקנס שקבע בית-משפט קמא בגזר-דין), תוך מתן אפשרות לפירשת התשלום על-פני תקופה.

כה. התוצאה מכל האמור לעיל היא כדלקמן:

.1. אנו דוחים את ערעоро של המשיב בעפ"ג 20-01-40621.

.2. אנו מקבלים חלקית את ערעור המדינה בעפ"ג 20-01-32539, במובן זה שאנו מעמידים את סכום הקנס שעל המשיב לשאת בו על סך של 300,000 ₪, או 12 חודשים מסר תמורה (חלף קביעתו של בית-משפט קמא בעניין זה).

הकנס ישולם ב- 30 תשלום חודשיים שווים ורצופים של 10,000 ₪ כל אחד, החל מיום 30 יום מן המועד שבו יסימם המשיב לרצות את עבודות השירות.

אם תשלום כלשהו לא ישולם כולו או במועד - יעמוד מלא סכום הקנס או כל יתרה בלתי משולמת לפירעון מלא ומיד.

כל שאר חלק גזר-דין של בית-משפט כמו עומדים בעינם ללא שינוי.

.3 הויל ועובדות השירות (במתכונת של 6.5 שעות עבודה ליום) עוכבו עד היום בהתאם להחלטת בית- המשפט, אנו מורים למשיב להתייצב ביום חמישי 20/6/11 שעה 08:00
במשרד הממונה על עבודות שירות, יחידת עבודות שירות, מפקחת מחוז צפון, רח'
הצינות 14, בתחום תחנת משטרת טבריה, לקליטה והצבה.

אנו מזהירים את המשיב כי מדובר בתנאי העסקה קפדיים המציגים התייצבות רציפה ולפי הנחיות החוק וממונה וכל חריגה מכללים אלה, יש בה כדי להביא להפסקת ריצה עונשו של המשיב בדרך זו ונשיאות יתרת העונש תחת מאסר בפועל.

لمזכירות בית- המשפט: יש להמציא בהקדם את פסק דיןנו למומנה על עבודות שירות.

הערה:

פסק הדין היה מוקן לשימוש לתאריך 20.3.20, אולם המועד נדחה מחרמת משבר נגיף הקורונה.

בהתאם לכך הותאם מועד התייצבות לביצוע עבודות השירות לתאריך הנוכחי של השימוש.

ניתן היום, כ"ז אירן תש"ף, 21 Mai 2020, במעמד הנוכחים.

א' אלון, שופטת

ע' רובנר, שופטת

י' גריל, שופט עמידה
[אב"ד]